

Regeringsrätten

Rättsfall

Rörelseidkares övertagande av ärvt varulager till högre värde än i den avlidnes rörelse (handelsbolag)

Besvär av pälsdjursuppfödaren W. angående inkomsttaxering år 1960. — W. hade i handelsbolag med en broder bedrivit uppfödning av pälsdjur. Den senare avled i augusti 1959. Sedan en annan broder av boet efter den avlidne tilldelats ett antal djur och burar, tillskiftades W. den avlidnes återstående andel i handelsbolaget mot att han utlöste övriga delägare i boet. W. tillskiftades härigenom minskar till ett angivet värde av 48.560 kr. I dödsboets och W:s redovisning av rörelsen — utan ordnade räkenskaper — för tiden den 1/1 — den 14/8 1959 hade värdet av utgående lager av djur upptagits till 45.000 kr. I den rörelse som W. efter broderns död ensam bedrivit tillgodoförde sig W. avdrag för det belopp om 48.560 kr., med vilket han utlöst de andra delägarna i boet. W. vägrades av beskattningsdomstolarna detta avdrag och beskattades härigenom för den uppskrivning av lagervärdet, som föranletts av skiftet. (RR:s utslag den 9/12 1969.)

Anm.: Att arvsskiftet inte utlöser inkomstbeskattning för dödsboet framgår av RÅ 1953 ref. 4 (Skattenytt 1953 sid. 115). Utgången i det ovan återgivna målet står i samklang med RÅ 1959 ref. 10 (Skattenytt 1959 sid. 348). Se även RN 1955 nr 4:1 samt Skattenytt 1959 sid. 165 och 1960 sid. 197 (Bylin). Det kan tilläggas att enligt ett annat RR:s utslag den 9/12 1969 dödsboet efter den avlidne brodern ansågs ha åtnjutit skattepliktig inkomst genom att tilldela den tredje brodern djur och burar till ett uppgivet värde av 15.000 kr. Inkomsten ansågs icke ha understigit det belopp av 7.500 kr., som TI yrkat skola upptagas till beskattning (d. v. s. såsom uttag ur den avlidnes hälftendel i handelsbolaget).

Faders skattskyldighet för sons virkesförsäljning

Besvär av muraren S. angående inkomsttaxering år 1962. — TN beskattade S. för 1.500 kr., som avsåg likvid för en virkespost som uttagits från S:s fastighet och som sålts i sonens namn. — PN, där S. yrkade att beskattningen skulle undanröjas, ogillade yrkandet och yttrade: S:s son, född den 20/1 1945, var under beskattningsåret icke ägare till jordbruksfastighet. S. har i sin deklaration icke redovisat någon intäkt genom försäljning av avverkningsrätten till sonen. Oaktat sonen försålt virket i sitt namn, kan med hänsyn till föreliggande omständigheter denne icke anses skattskyldig för likviden å 1.500 kr. TN:s åtgärd att hos S. beskatta likviden är därför befogad. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Av utredningen i målet framgår, såsom även PN och KR funnit, att S. i verkligheten icke sålt någon skog till sonen. På grund härav lämnar RR besvären utan bifall. (RR:s utslag den 19/11 1969.)

Periodiskt understöd till make

Besvär av fru H. angående inkomsttaxering år 1963. — Den 23/5 1962 dömdes till äktenskapsskillnad utan föregående hemskillnad mellan makarna H. Enligt domen skulle mannen H. betala 700 kr i månaden i understöd till fru H. År 1963 deklarerade fru H. såsom erhållet understöd 4.900 kr för tiden den 1/6—31/12 1962. — TN följde hennes deklARATION. — Hos PN yrkade TI att fru H. skulle beskattas för ytterligare 3.500 kr som hon fått från mannen för tiden den 1/1—den 30/5 1962. Mannen hade uppgivit att han den 25/3 1961 flyttat från familjen och att han under 1962 inte alls besökt familjen. Fru H. invände att de belopp mannen översänt till familjen fram till tiden för domen utgjort normala bidrag till familjens gemensamma hushållskostnader. — PN avslog men KR biföll TI:s yrkande.

RR undanröjde KR:s utslag. Enligt RR gav nämligen utredningen i målet inte belägg för att beloppet 3.500 kr haft karaktär av periodiskt understöd från mannen H. utan gav fastmera vid handen, att beloppet utgjort tillskott till bestridande av sådana utgifter, som trots särlevnaden varit gemensamma för honom och fru H. Fru H. förklarades därför icke skattskyldig för beloppet. (RR:s utslag den 10/12 1969.)

Anm.: Se t. ex. Skattenytt 1969 sid. 651—652.

Realisation eller löpande försäljning av djur efter brand?

Besvär av lantbrukaren A. angående inkomsttaxering år 1963. — A. hade vid 1962 års utgång 2 hästar, 12 kor och 10 ungnöt samt vid 1963 års utgång 2 hästar, 12 kor och 21 ungnöt. Under 1962 hade A., sedan djurstallen brunnit ned, sålt 1 häst, 16 nötkreatur och 9 kalvar för 17.496 kr. — TN och PN beskattade hela försäljningssumman, då det icke visats att försäljningen av kreatur skulle komma att innebära en definitiv förändring av djurbeståndet och försäljningen därför till ingen del kunde hänföra sig till skattefri realisation. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 26/11 1969.)

Anm.: Se Bylin SN 1970 sid 255.

Byggnadskreditivräntor m.m.

A. Besvär av TI angående eftertaxering för år 1961 av M. — PN eftertaxerade M., som hade en egnahemsfastighet, för 1.000 kr, avseende byggnadskreditivräntor. — Hos KR yrkade M. undanröjande och anförde att han själv betalat sådana räntor med 2.448 kr och att han betalat återstående 1.000 kr till kommunen när han betalat de slutliga kostnaderna för husets uppförande. — KR ansåg M. berättigad till avdrag för beloppet 1.000 kr och undanröjde eftertaxeringen. — Hos RR framhöll TI, att det var kommunen och inte M. som varit byggherre.

RR fastställde PN:s beslut och yttrade: Av utredningen i målet framgår att byggnadskreditivräntan å 1.000 kr ingår i produktionskostnaden för huset och sålunda utgör del av den av M. erlagda köpeskillingen för detta. M. är därför icke berättigad till avdrag för beloppet. (RR:s utslag den 19/11 1969.)

B. Besvär av A. angående inkomsttaxering år 1962. — A., som på sin tomt uppfört ett bostadshus vilket blev inflyttningsklart den 1/3 1961, yrkade hos PN avdrag vid beräkning enligt villaschablonen för räntor med 2.348 kr. — PN medgav avdrag för räntor med 694 kr. — KR: ej ändring.

RR yttrade: De utgifter å tillhoppa 2.348 kr, för vilka A. yrkat avdrag vid taxeringen, består dels av ett räntebelopp å 691 kr, som A. erlagt kontant under beskattningsåret, dels av ränta på ett för A. upplagt byggnadskreditiv å 1.532 kr och kreditivavgift å 125 kr, med vilka belopp vederbörande bank under beskattningsåret enligt avtal belastat kreditivet. Enär byggnadskreditivet under beskattningsåret synes ha avlyfts genom andra lån, får A. anses ha kontant erlagt ifrågavarande ränta och avgift. Med hänsyn härtill och då avgiften i förevarande fall bör anses jämställd med ränta är A. berättigad till avdrag vid taxeringen med hela det yrkade beloppet. (RR:s utslag den 7/1 1970.)

Anm.: Se bl. a. RÅ 1968 ref. 72 (Skattenytt 1969 sid. 308 med anm.).

Skönstaxering på grund av låg bruttovinst?

Besvär av köpmannen B. angående inkomsttaxering åren 1961 och 1962. — B., som drev lanthandel i egen fastighet redovisade nettointäkten av rörelse vid 1961 års taxering till 4.535 kr. och vid 1962 års taxering till 5.888 kr. samt den skattepliktiga omsättningen sistnämnda år till 202.200 kr. Bruttovinstprocenten enligt deklarationerna uppgick — sedan varuskatt och återbäring frånräknats — till respektive 6,4 och 5,3 proc. mot för branschen normala 14 proc. — TN beräknade nettointäkten vardera året till 10.000 kr. och den skattepliktiga omsättningen år 1962 till 206.300 kr. Hos PN yrkade B. taxering enligt deklarationerna. Taxeringsrevisioner verkställdes. I revisionspromemoriorna anmärktes bland annat att tillfredsställande kassakontroll över inkomsterna icke förekommit, att den redovisade bruttovinstprocenten avsevärt understeg den för branschen normala samt vid 1961 års taxering att värdet av egna varuuttag ur rörelsen upptagits till 5.649 kr., medan det normalt kunde uppskattas till 9.308 kr., och vid 1962 års taxering att utbetalningar till kunder avseende ägginköp och återbäring icke var verifierade. Vid beräkning av bruttovinstprocenten undantog granskningsmannen från respektive års omsättning den del därav, som normalt icke kunde anses ingå i en lanthandels varusortiment. Bruttovinstprocenten beräknades därefter till respektive 6,8 och 7,4 proc. Granskningsmannen föreslog ej ändring vid 1961 års taxering och höjning av nettointäkten vid 1962 års taxering till 15.000 kr. och av den skattepliktiga omsättningen till 208.300 kr. TI yrkade vid sistnämnda års taxering höjning enligt granskningsmannens förslag. — PN: utan bifall vid båda årens taxeringar. KR lämnade B:s talan häröver utan bifall med följande motivering: KR finner fog ha förelegat för en skönsmässig beräkning av rörelsens resultat. Den av PN därutinnan beräknade nettointäkten kan icke anses ha blivit för hög.

RR biföll B:s talan och anförde som skäl vid vardera årets taxering: Mot B:s räkenskaper har icke framställts sådana anmärkningar att de, i belysning av vad B.

anfört om rörelsens lönsamhet och övriga förhållanden, kan rubba tilltron till B:s räkenskaper i sådan grad att sköntaxering är befogad. Enär således tillräcklig anledning icke föreligger att frångå B:s deklaration nedsätter RR etc. (RR:s utslag den 18/11 1969.)

Fråga i vad mån idrottsförenings omkostnader bestritts av icke skattepliktiga lotteriintäkter

Besvär av Ö. Idrottsförening angående inkomsttaxering år 1963. — Hela beloppet av föreningens i princip avdragsgilla omkostnader uppgick till 14.620 kr Med hänsyn till att föreningen haft icke skattepliktig intäkt av lotteriverksamhet till 7.247 kr., beräknade TN avdragsbeloppet till endast 7.373 kr. Föreningen hävdade att endast 1.705 kr. av lotteriintäkterna använts för att bestrida avdragsgilla omkostnader, d. v. s. vad som behövts för att täcka i idrottsverksamheten uppkommet underskott. Resten hade balanserats för att täcka eventuella framtida kostnader. Yrkandet ogillades av PN, KR och RR. (RR:s utslag den 9/12 1969.)

Anm.: Se prop. 1948:164 sid. 29—30.

Idrottsförenings koloniverksamhet — särskilt skattesubjekt?

Besvär av TI angående eftertaxering för år 1958 av Idrottsföreningen K. — Fråga uppkom om skattskyldigheten för räntor och för kapital som tillkom Idrottsföreningen K:s Koloniverksamhet och som inte deklarerats av föreningen. Koloniverksamheten hade till uppgift att under sommarferierna anordna läger för skolungdom.

RR yttrade: Av handlingarna i detta samt i de av RR denna dag avgjorda målen angående föreningen åsatta eftertaxeringar för åren 1959—1962 framgår, att särskilda stadgar icke antagits för koloniverksamheten, att räkenskaperna för denna verksamhet granskas av föreningens revisorer samt att frågan om ansvarsfrihet för den av koloniverksamhetens styrelse utövade förvaltningen prövas av föreningens årsmöte. I den av föreningens styrelse avgivna årsberättelsen för verksamhetsåret 1957 upptages koloniverksamheten som en sektion inom föreningen. Med hänsyn härtill och till övriga omständigheter kan koloniverksamheten icke anses utgöra ett särskilt rättssubjekt utan endast en organisatorisk form för bedrivande av viss gren av föreningens verksamhet. Föreningen är därför skattskyldig för den inkomst och förmögenhet, som redovisats hos koloniverksamheten. (RR:s utslag den 12/1 1970.)

Nytt tak på fabriksbyggnad

Besvär av AB F. Cementvarufabrik angående inkomsttaxering år 1964. — Bolaget, som ägde en fabriksbyggnad med tak av träpanel, beklätt med plåt och eternit, lät bygga till en del av fabriken så att två ytterväggar revs ner och ersattes med nya 3,2 resp. 8 meter utanför de gamla, därvid denna del av byggnaden fick nytt tak av betongbalkar och siporexplattor. Bolaget yrkade avdrag för repara-

tionskostnader med 40.800 kr. — TN och PN medgav intet avdrag. — KR medgav avdrag med 2.300 kr för avdragsgilla kostnader avseende tolv fönster och tre portar.

RR fastställde KR:s utslag och yttrade: Enär det å byggnaden tidigare befintliga taket i samband med tillbyggnad av fabriken ersatts med nytt, utökat tak av ändrad konstruktion, kan kostnaderna härför icke till någon del anses hänförliga till reparation. (RR:s utslag den 25/11 1969.)

Tioårsjubileum

Besvär av Aktiebolaget L. angående inkomsttaxering år 1963. — Bolaget som bildats 1951 för att utveckla och exploatera en viss konstruktion hade under beskattningsåret nått en omsättning av över 14 milj. kr. I början av 1961 hade bolagets direktör tilldelats medalj vid en utländsk uppfinnarmässa för sina uppfinningar. Bolaget ansåg att en viktig milstolpe i dess historia passerats och ordnade en jubileumsfest för 17.405 kr till vilken in- och utländska gäster bjudits.

RR yttrade: Den omständigheten att bolaget varit i verksamhet i tio år kan icke anses som en händelse av sådan betydelse att bolaget är berättigat till avdrag för jubileumskostnader. Bolaget har ej heller anfört annat skäl av beskaffenhet att medföra rätt till avdrag för de kostnader varom fråga är i målet. (RR:s utslag den 8/1 1970.)

Anm.: Se RN 1964 nr 1:1 p. III.

Reklamgåvor

A. Sparbankernas Bank AB förklarades av RR berättigat erhålla avdrag för vissa gåvor med 2.052 kr. Det gällde i allt väsentligt gåvor till olika sparbanker i anledning av jubileeer, 75, 100 och 125 år. Gåvorna hade haft ett värde av 200—300 kr och var typiska representationsgåvor i form av stengods, blomsteruppsatser o. d. (RR:s utslag den 8/1 1970.)

B. AB Harald Löfberg angående eftertaxering för åren 1959—62. — Bolaget, som driver textilvaruhandel, hade varje år lämnat julgåvor till ca 70—80 kunder, huvudsakligen damer. Gåvorna hade bestått av choklad, parfym, reservoarpennor, cigaretter, ljus, böcker och bordsdukar. Kostnaderna hade varierat mellan ca 1.100 kr och 3.000 kr. — RR undanröjde de eftertaxeringar som åsatts bolaget för gåvobeloppen, enär gåvorna, som bestått av presentartiklar av förhållandevis ringa värde, fick anses hänförliga till reklamgåvor, för vilka bolaget var berättigat till avdrag. (RR:s utslag den 8/1 1970.)

Anm.: Se RN 1964 nr 1:1 p. V 3:e resp. 2:a stycket.

Nedskrivning av utestående fordringar

Besvär av Lantmännens Slakteriförening i N. u. p. a. angående inkomsttaxering år 1961. — Föreningen drev smågrisförmedling på så sätt att föreningen sålde 6—8 veckors smågrisar till olika uppfödare. Grisarna återköptes när de blivit c:a 6 mån.

gamla. Vid återleveransen erhöll uppfödaren gällande dagspris med avräkning av den kredit han erhållit. Avsikten med förmedlingen var att lämna uppfödaren en kredit under uppfödningstiden. För föreningen innebar detta ett risktagande på grund av osäkerheten med återleverans. Under år 1960 uppgick omsättningen av förmedlingen till 18.000 smågrisar med ett leveranspris av 1,7 milj. kr. — I sin deklaration yrkade föreningen avdrag med 13.000 kr för avsättning till delcrederefond. Beloppet motsvarade 3 proc. av vid 1960 års utgång utestående fordringar för försålda smågrisar. — TN vägrade avdraget. — Hos PN anförde föreningen att smågriskontrakten var att betrakta som avbetalningsköp. — PN och KR: ej ändring. KR yttrade: Av föreningen lämnade uppgifter angående föreningens försäljning av smågrisar giva icke tillräckligt stöd för antagande att sådana förlustrisiker uppkommit genom försäljningarna, att föreningen på grund härav kan anses berättigad till avdrag för en generell avsättning till delcrederefond. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/12 1969.)

Direktörs skattskyldighet för lön till hustru och barn?

Besvär av TI angående direktören E:s taxering år 1961. — Fråga uppkom om E., som ägde 215 av 450 aktier i ett bolag, där han var direktör med lön av ca 47.000 kr, skulle skatta även för lön som hans hustru och två barn födda 1944 och 1946 haft från bolaget med resp. 2.500 kr, 2.700 kr och 2.400 kr. — PN beskattade E. för vad hustrun och barnen fått utöver 1.000 kr var. E. beskattades även för barnens förmögenheter. — Hos KR hävdade E. att hustrun och barnen verkligen utfört arbete hos bolaget (distribution, översättning, förpackning, sortering m. m.) och att ersättningen understigit vad den ordinarie personalen skulle haft.

KR undanröjde PN:s beslut, enär utredningen icke kunde anses giva vid handen att de av E:s hustru och barn uppburna lönebelopp ens till någon del utgjort föräckt lön till mannen. — RR lämnade TI:s talan häröver utan bifall. (RR:s utslag den 16/12 1969.)

Ökade levnadskostnader: Nyköping—Oxelösund en tätort?

A. Besvär av grävmaskinisten Å. angående inkomsttaxering år 1965. — Å., som var gift och bosatt i Oxelösund, hade under 1964 arbetat 190 dagar på olika platser inom Nyköping, 2 dagar i Oxelösund och 33 dagar utom de båda städerna. Av arbetsgivaren fick Å. traktamente för 225 endagsförrättningar över 10 timmar med 5.629 kr. — Å. yrkade i deklarationen avdrag för ökade levnadskostnader med 5.400 kr., motsvarande av RN fastställt normalbelopp 24 kr. för dag. — TN medgav avdrag endast för resor med egen bil mellan bostad och arbetsplats med 2.300 kr. — PN som ansåg att Å. bara under 33 dagar rest utom den vanliga verksamhetsorten medgav avdrag för ökade levnadskostnader med 15 kr. för dag samt för reskostnader med ytterligare 200 kr. — KR höjde avdraget för ökade levnadskostnader till 24 kr. för dag under 33 dagar.

RR yttrade: Å. har under beskattningsåret varit bosatt i Oxelösund och såsom anställd hos arbetsgivare i Nyköping haft sitt arbete förlagt huvudsakligen till platser inom sistnämnda stad. Utredningen i målet ger icke tillräckligt underlag för bedömande huruvida Å:s tjänstgöringsförhållanden varit sådana, att han skall anses ha haft särskilt tjänsteställe i Nyköping. Vid sådant förhållande skall hans vanliga verksamhetsort anses ha varit bostadsorten Oxelösund. Med hänsyn härtill är Å. berättigad till avdrag för ökade levnadskostnader under 223 förrättningsdagar, då han vistats utom sin vanliga verksamhetsort, med 24 kr. för dag eller med 5.352 kr. (RR:s utslag den 18/11 1969.)

B. Besvär av TI angående grävmaskinisten L:s inkomsttaxering år 1966. — L., som var gift och bosatt i Nyköping, hade under 1965 arbetat 247 dagar i Oxelösund och fått traktamenten för lika många endagsförrättningar över 10 timmar med 6.125 kr. L. yrkade avdrag med 24 kr. för dag. — PN biföll yrkandet. — Hos KR yrkade TI att avdrag för ökade levnadskostnader skulle vägras och avdrag för reskostnader medges med 2.500 kr. TI anförde bl. a. att L. haft sitt arbete i Oxelösund som gränisar till Nyköping och att arbetsgivarens ordinarie arbetsregion utgjordes av dessa båda städer. Oxelösund borde anses tillhöra L:s vanliga verksamhetsort, varför L. enligt första st. punkt 3 av anv. till 33 § KL inte hade rätt till avdrag för ökade levnadskostnader. — KR lämnade TI:s talan utan bifall.

Detsamma gjorde RR som yttrade: I målet är upplyst, att L. varit anställd vid ett företag i Nyköping men att han under beskattningsåret varit sysselsatt med arbeten i Oxelösund. Nyköping och Oxelösund är i förevarande sammanhang att anse som skilda orter. Såvitt visats har arbetet i Oxelösund icke utförts under sådana förhållanden, att Oxelösund kan anses ha varit L:s vanliga verksamhetsort. Vid här angivna förhållanden är L. berättigad till avdrag vid taxeringarna för den ökning av levnadskostnaderna, som han fått vidkännas till följd av vistelsen utanför vanlig verksamhetsort. (RR:s utslag den 18/11 1969.)

Anm.: Se RN 1967 I nr 2:1 samt Skattenytt 1968 sid. 91 (tablå av Manhem.) . .

Undantagsförmåner vid realisationsvinstberäkning

Besvär av förmannen P. angående inkomsttaxering år 1960. — P. och hans hustru hade år 1951 av P:s svärmor köpt en fastighet för viss köpeskilling. Enligt villkor som inte intogs i köpebrevet skulle vissa undantagsförmåner utgå till svärmodern. År 1959 sålde makarna P. fastigheten. — RR förklarade att värdet av förmånerna icke kunde avdragas vid beräkning av realisationsvinsten, då avdrag såvitt handlingarna utvisade kunnat erhållas vid tidigare taxeringar. (RR:s utslag den 16/12 1969.)

Anm.: Jämför RÅ 1946 ref. 11 (avdrag medgavs för undantagsförmåner vid inkomsttaxering av jordbruksfastighet) och ref. 26 (kapitalvärdet av undantagsförmåner inräknades ej i säljarens realisationsvinst då säljaren årligen skulle beskattas för dem). Se även Hellner, Periodiskt understöd och underskott sid. 170—4 och Kuylenstierna i Svensk Skattetidning 1960 sid. 141—144.

Realisationsvinst — tid för innehav av aktier

Besvär av R. angående inkomsttaxering år 1963. — R. hade den 2/2 1962 sålt aktier i ett bolag, bildat genom övertagande av en av R. tillsammans med annan person bedriven rörelse. B. hävdade att han förvärvat aktierna genom att under-teckna avtalet om bolagsbildningen den 1/11 1956 och att han följaktligen vid avyttringen haft aktierna mer än fem år, varför vinsten var skattefri (enligt då gällande regler). — PN, som ansåg att R. haft aktierna mer än 4 men mindre än 5 år, beskattade 25 proc. av vinsten. — KR inhämtade beträffande bolagsbildningen att stiftelsekungörelsen och teckningslistan dagtecknats den 1/11 1956, att Patent- och Registreringsverket godkänt dessa handlingar den 28/12 1956, att stiftarnas aktietecknande inte daterats samt att konstituerande bolagsstämma hållits den 20/3 1957. KR fastställde PN:s beslut.

RR yttrade: Väl har R. genom aktieteckningen förvärvat viss rätt till delaktighet i det under bildning varande bolaget. Delaktigheten har emellertid varit beroende på om beslut om bolagets bildande sedermera inom föreskriven tid fattades på konstituerande bolagsstämma, då — såvitt handlingarna utvisar — även tilldelning av aktier skulle äga rum. Vid nu angivna förhållanden kan tiden för R:s innehav av aktierna icke räknas från tidigare dag än dagen för den konstituerande bolagsstämman eller den 20/3 1957. RR fastställer därför det slut, KR:s utslag innehåller. (RR:s utslag den 17/12 1969.)

Försäljning och återköp av aktier — realisationsförlust

Besvär av B. angående inkomsttaxering år 1961. — B., som från realisationsvinst yrkat avdrag för realisationsförlust vid försäljning av vissa aktier vilka han återköpt samma dag försäljningen ägt rum, vägrades avdrag för förlusten. Med hänsyn till omständigheterna ansågs B. — oavsett att han upplyst att transaktionen skett genom fondkommissionär och att fondstämpel erlagts — icke ha styrkt att någon verklig försäljning ägt rum, som berättigade honom att erhålla det yrkade avdraget för realisationsförlust. (RR:s utslag den 19/11 1969.)

Anm.: Jämför RA 1964 not. 1297 (Skattenytt 1965 sid. 144).

Ideell förenings rätt till avdrag för förvaltningskostnader

Kumla-ortens Bygdegårdsförening hade vid inkomsttaxering år 1963 yrkat avdrag från ränteinkomst (enda inkomsten) för kapitalförvaltningskostnader med 715 kr., avseende styrelsearvoden, bankfack, bokföring och telefon. — RR förklarade föreningen berättigad till avdrag för förvaltningskostnader med 590 kr., motsvarande 5 proc. av kapitalinkomsten. (RR:s utslag den 25/11 1969.)

Garantibelopp: äganderättsövergång — köpekontrakt eller köpebrev vid tillträde?

Besvär av TI angående Byggnads AB N:s inkomsttaxering år 1960. — Genom köpekontrakt den 10/12 1958 träffade bolaget och viss medpart avtal om förvärv av en fastighet med tillträde den 1/7 1959. Denna dag utfärdade säljaren ett köpebrev i vilket köpeskillingen kvitterats och fastigheten tillägnades köparna med

full äganderätt att genast tillträdas. — Hos PN yrkade TI att, då bolaget hade brutet räkenskapsår med bokslut per den 30/4, bolaget borde beskattas för garantibelopp för tiden den 10/12 1958 — den 30/4 1959 med 1.730 kr. PN biföll yrkandet. — KR ansåg bolaget icke skyldigt att utge kommunal inkomstskatt för tid före den 1/7 1959 och undanröjde taxeringen. — RR fastställde PN:s beslut, enär vad i målet förekommit icke var av beskaffenhet att fritaga bolaget från skyldighet att från dagen för köpekontraktet upptaga garantibelopp för fastighetsdelen som inkomst. (RR:s utslag den 9/12 1969.)

Anm.: Se Skattenytt 1967 sid. 376 ff (K. G. A. Sandström) och 1969 sid. 41.

Värdet av andelar i handelsbolag m.h.t. inkurans, prisfallsrisk och latent skatteskuld i lagerreserv

Besvär av bilhandlaren P angående förmögenhetstaxering år 1961. — P ägde jämte sina tre barn andelarna i ett handelsbolag som drev bilhandel. P beräknade värdet av andelarna i bolaget efter substansvärdemetoden och ansåg att från varulagrets värde skulle avräknas 30 proc. för inkurans och prisfallsrisk samt 25 proc. för latent skatteskuld. — Mellankommunala PN medgav avdrag med 15 proc. för inkurans och prisfallsrisk men vägrade avdrag för latent skatteskuld — KR och RR fastställde PN:s beslut. (RR:s utslag den 19/11 1969.)

Förmögenhetsskatt — 25-gångerregeln

Besvär av H. angående förmögenhetstaxering år 1962. — På grund av testamente hade H. tillsammans med K. rätt till avkastningen av vissa värdehandlingar som tillhört W. Efter K:s fränfalle skulle tillgångarna med full äganderätt tillfalla H. eller hennes bröstarvingar. — KR ansåg att H. enligt 7 § 1 st. f) förordningen om statlig förmögenhetsskatt var att likställa med ägare till hälften av dödsboets efter W. förmögenhet. KR beräknade med tillämpning av 7 § 2 st. H:s skattepliktiga förmögenhet till 25 gånger avkastningen under 1960 på hennes andel av förmögenheten i boet.

RR förklarade att med uttrycket ”nästföregående beskattningsår” i sistnämnda stycke avses det beskattningsår som närmast föregått taxeringsåret, eller i förvarande fall, år 1961. I enlighet härmed beräknade RR H:s skattepliktiga förmögenhet till 25 gånger avkastningen under 1961 på hennes andel av förmögenheten. (RR:s utslag den 14/1 1970.)

Arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt

A. Besvär av Karin E. angående preliminärskatteavdrag. — Karin E., för vilken debetsedel å preliminär A-skatt för år 1963 utfärdats, utförde under mars—december 1963 översättningsarbete åt ett bokförlagsbolag. — KR förklarade att det ålegat bolaget att verkställa preliminärskatteavdrag.

RR lämnade bolagets besvär häröver utan bifall och yttrade: Såsom KR funnit är Karin E:s ersättning för översättningsarbete att hänföra till inkomst av tjänst.

Av utredningen får anses framgå, att krav på erläggande av skattebeloppet riktats mot Karin E. utan att hon betalat detsamma. På grund av det sagda och då bolaget, som flera år anlitat Karin E. för översättningsarbete, ej haft skäl förmoda, att hennes arbete hos bolaget blott skulle vara en bisyssla i förhållande till annan mera omfattande anställning, och ej heller eljest visat skälig anledning för sin underlåtenhet att verkställa skatteavdrag har det enligt de av LS åberopade författningsrummen ålegat bolaget som huvudarbetsgivare att verkställa skatteavdrag. (RR:s utslag den 12/1 1970.)

B. Besvär av köpmannen L. angående avdrag för kvarstående skatt. — L., som var anställd hos AB H., hade påförts kvarstående skatt med 6.952 kr på grund av 1963 års taxering. Bolaget verkställde ej avdrag för denna skatt. Länsstyrelsen (LS) förklarade bl. a. att det ålegat bolaget enligt 39 § 2 st. uppbördsförordningen (UF) att verkställa löneavdrag för i målet avsedd kvarstående skatt i enlighet med därom givna bestämmelser och att därvid med tillämpning av 21 § 3) andra st. lagen om införsel i avlöning, pension och livränta föranstalta om inhyerande av löneavdrag för gäldande av restförd skatt under de månader då löneavdrag till gäldande av den kvarstående skatten skolat ske. LS fann bolaget jämlikt 75 § UF ansvarigt för 2.994 kr av den L. påförda kvarstående skatten. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Såvitt handlingarna i målet utvisar har bolagets lön till L. under tiden januari—april 1964 uppgått till sammanlagt 8.664 kr, varav 2.870 kr. utbetalats till L., 2.800 kr. avdragits såsom preliminär A-skatt och återstoden 2.994 kr. innehållits enligt införselbeslut till gäldande av restförd skatt På sätt LS och KR funnit har bolaget bort — i stället för att innehålla 2.994 kr enligt införselbeslut — verkställa skatteavdrag med samma belopp för kvarstående skatt. Även med LS:s och KR:s beräkning har dock hela beloppet 2.870 kr. bort utbetalas till L. Vad bolaget låtit komma sig till last är således icke underlåtenhet att verkställa avdrag för gäldande av skatt utan oriktig redovisning till statsverket av det innehållna beloppet såsom restförd skatt i stället för rätteligen som kvarstående skatt. Vid sådant förhållande har anledning saknats att vidtaga åtgärd enligt 75 § UF gentemot bolaget. (RR:s utslag den 12/1 1970; två ledamöter av RR ansåg att bolaget haft skälig anledning för sin underlåtenhet att föranstalta om skatteavdrag med hänsyn bl. a. till att lokala skattemyndigheten enligt vad bolaget uppgivit på ansökan av L. kunde antas av medgivit existensminimum med samma belopp som utmätningsmannen bestämt.)